

ע"מ 2646/12
 ע"מ 2647/12
 ע"מ 2648/12
 ע"מ 2649/12

בפני כב' השופט: סא"ל צבי לקח

העוררת: התביעה הצבאית (באמצעות ב"כ קמ"ש ערן לוי)

נגד

המשיבים: עלאא עבד אלעזיז ראדי נצר, ת"ז XXXXXXXX

וסאם פואז ראדי נצר, ת"ז XXXXXXXX

עאהד חאלד חסין נצר, ת"ז XXXXXXXX

פאדי ראאד חסין נצר, ת"ז XXXXXXXX

(באמצעות ב"כ עו"ד מחמוד חסאן)

עררים על החלטת ביהמ"ש הצבאי ביהודה (בפני כב' השופט סא"ל שמואל קידר)

בתיקים מס' 4539/12+4540+4538+4534 מיום 18.11.12

(העררים התקבלו)

תאריך הישיבה: 21 בנובמבר 2012, ז' בכסלו התשע"ג.

החלטה

ארבעת המשיבים נעצרו בחשד לחברות ופעילות בארגון החזית העממית. המשיבים הכחישו קשר לארגון זה, אולם התביעה הצבאית סברה כי בידה תשתית ראייתית מספקת לצורך העמדתם לדין, ועל כן הוגש נגד כל אחד מהמשיבים כתב אישום הכולל שתי עבירות: האחת, חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, והשנייה נוכחות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת.

עם הגשת כתבי האישום ביקשה התביעה גם את מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בקשת התביעה נדחתה, ובית משפט קמא הורה על שחרורם של המשיבים בהפקדה כספית ובערבות צד ג'.

הנימוק המרכזי בהחלטת בית משפט קמא נגע למעורב חמישי בפרשייה, מוחמד נצר, לגבי החליטה התביעה שלא לעמוד על בקשת המעצר והסכימה לשחרור בערובה. בית משפט קמא סבר כי אין הבדל משמעותי בין ארבעת המשיבים לבין אותו מוחמד נצר, ועל כן הורה על שחרורם.

בערר שלפניי טענה התביעה כי בית משפט קמא נתפס לכלל טעות, כאשר סבר כי עניינם של מוחמד נצר והמשיבים דומה. התביעה טענה כי בעוד שלגבי המשיבים נאמר על ידי המפליל המרכזי כי הם פעילי ארגון החזית העממית, לגבי מוחמד נצר נאמר כי הוא אינו מגויס רשמי לארגון. משום כך סברה התביעה כי קיים הבדל ראייתי בין מוחמד נצר לבין המשיבים. בעוד שלגבי המשיבים אין מניעה מלייחס להם עבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת, הרי שביחס למוחמד נצר ישנו קושי ראייתי בייחוס חברות כזו, ועל כן ישנו טעם ליצירת אבחנה ביניהם. פועל יוצא מכך שביחס למשיבים ישנה תשתית ראייתית שונה, המלמדת, לשיטת התביעה, על היותם חברים בחזית העממית, ועל כן מתבקש גם מעצמם עד תום ההליכים המשפטיים.

סיגורם של המשיבים טען כי לא נפל פגם בניתוח של בית משפט קמא את הראיות. לטענתו, אין הבדל בין המשיבים לבין מוחמד נצר ששוחרר בהסכמת התביעה, ואין הצדקה להתערבות בתנאי השחרור.

ניתוח הראיות

הראיה המרכזית נגד המשיבים, כמו גם נגד מוחמד נצר, הינה אמרתו של חאלד מנצור מיום 23.8.12. באמרה זו מסר חאלד מנצור כי היה בועדה האחראית של ארגון החז"ע בצפא משנת 2010. חאלד מנצור נשאל מי היו פעילי ארגון החז"ע עליהם היו חברי הועדה אחראיים ומסר רשימה של 13 אנשים, ובהם ארבעת המשיבים ומוחמד נצר. בניגוד לארבעת המשיבים, ביחס למוחמד נצר מסר חאלד כי "הוא לא מגויס באופן רשמי אך נהג להשתתף בפעילות של החז"ע בצפא". יש לומר כי הסתייגות מעין זו נאמרה על ידי חאלד מנצור גם ביחס לאדם נוסף אותו נקב בשמו מבין השלושה עשר שהוזכרו על ידו.

בסיום דבריו אלה הוסיף חאלד מנצור (שורות 147-148): "כל אלה היו מהחז"ע והשתתפו בפעילות של החז"ע אך יש חלק מהם אינו מגויס באופן רשמי אך כולם השתתפו בפעילות של החז"ע".

כאמור, התביעה סברה כי יש בדברים האמורים כדי ליצור הבחנה בין מוחמד נצר לבין ארבעת המשיבים. בית משפט קמא סבר כי אין בכך כדי ליצור הבחנה כלשהי, ולא ניתן להעריך אם גם המשיבים היו רק פעילים שלא גויסו באופן רשמי, לאור סיפת דבריו של חאלד מנצור.

אינני מסכים עם מסקנת בית משפט קמא. חאלד מנצור מסר כי היה אחראי חז"ע בצפא תקופה לא מבוטלת וארגן את הפעילות שם יחד עם מספר מצומצם של חברים נוספים. חאלד מנצור מסר מי היו תחת אחריותו. אמנם, הוא מסר שמות של 13 אנשים, אולם אינני סבור כי הדבר הינו מופרז או מופרך לאור מעמדו בארגון ולאור פרק הזמן בו היה בעל מעמד בארגון – פרק זמן שודאי אפשר לו להכיר פעילים רבים. יתר על כן, נראה כי חאלד מנצור ידע להבחין היטב בין מי

שהיה פעיל חז"ע "רשמי", לבין מי שלא היה חבר רשמי בארגון, שלגביו ציין זאת במפורש, בין היתר ביחס למוחמד נצר.

אני סבור כי בהחלט ניתן לקבוע שישנה הבחנה בין המשיבים לבין מוחמד נצר, ובהחלט ניתן להתייחס באופן שונה למי שהיה פעיל רשמי וחבר בארגון החזית העממית, לעומת מי שלא היה חבר בארגון זה אלא נטל חלק בפעילויות מעטות בלבד שאופיין אסיפות והתקהלויות.

למען השלמת התמונה אציין כי קיימת ראייה נוספת התומכת ומבססת את אמרתו של חאלד מנצור.

לפיכך, המסקנה המתבקשת הינה כי ניתן להבחין ולאבחן בין ארבעת המשיבים, לגביהם ישנן ראיות לחברות בארגון החזית העממית, לבין מוחמד נצר, שנטל חלק במספר פעילויות בלבד ולא היה חבר באותו ארגון.

עילת מעצר

עצם החברות בארגון טרור, בודאי חברות שלא פסקה מעולם, מלמדת על מסוכנות שלא ניתן לאיין בחלופת מעצר. יש לזכור כי ארגון החזית העממית הינו ארגון טרור מסוכן ורצחני. מי שמצטרף כחבר לארגון טרור זה מלמד על מסוכנותו, גם כאשר הפעילות הנלווית לחברות זו הינה בעלת אופי של השתתפות באסיפות של הארגון ואינה כוללת אלימות ישירה.

עצם החברות היא המעידה על המסוכנות, ועל כן, ומשקבעתי כי בית משפט קמא שגה בניתוח הראיות, קמה ועולה עילת מעצר ברורה המבססת את הצורך במעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

סוף דבר

ישנו טעם לאבחנה בין המשיבים לבין מוחמד נצר. ביחס למשיבים ישנן ראיות ברורות הקושרות אותם לחברות ממש בארגון החזית העממית. חברות בארגון טרור מלמדת על מסוכנות שלא ניתן לאיין בחלופת מעצר, ועל כן אני מקבל את העררים, ומורה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

ניתנה היום, 21 בנובמבר 2012, ז' בכסלו התשע"ג, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

צבי לקח 54678313-2646/12

שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)